

::: บทความ : เขียนอย่างไร (จึงจะ) ดี :::

โดย...อ.จิตสุภักศินี สุขสีบนุช

ส่วนวิชาการทั่วไป

เชื่อว่าเราทุกคนรู้จักและเคยอ่าน “บทความ” ตามหน้าหนังสือพิมพ์หรือในวารสาร นิตยสารต่าง ๆ แต่คงไม่ใช่ทุกคนที่เคยเขียน “บทความ” หากเมื่อใดต้องการจะเขียน หรือจำเป็นต้องเขียนแล้วเราจะทำอย่างไร ดังนั้นเราก็ควรที่จะศึกษาหาความรู้ในเรื่องนี้ไว้บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการเขียนบทความที่ดีนั้น ก่อนลงมือเขียนควรจะต้องคำนึงถึงสิ่งใด ต้องทำ

คนทุกคนเขียนบทความได้ คนทุกคนเขียนบทความเป็น “ไม่เชื่อ....ก็อย่าลบหลู่....จนกว่าจะได้อ่านเรื่องนี้....”

อะไรบ้าง และเมื่อลงมือเขียนควรจะต้องมีลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องอย่างไร ผู้เขียนเองได้รับคำตอบที่ตรงใจในเรื่องนี้จาก หนังสือ “เขียนบทความอย่างไรให้น่าอ่าน” โดย เกียรติศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ จึงขอนำสาระสำคัญบางส่วน ซึ่งได้เรียบเรียงใหม่เพื่อความเหมาะสม มาประมวลไว้ในกรเขียนครั้งนี้ ผู้ที่สนใจในรายละเอียดที่ครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือ และเว็บไซต์ที่ระบุไว้เป็นข้อมูลอ้างอิงท้ายข้อเขียน

1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ “บทความ”

1.1 บทความคืออะไร

บทความ (article) คือ รูปแบบการเขียนประเภทหนึ่ง ที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารข้อเท็จจริง และ/หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแก่ผู้อ่าน โดยเนื้อหาเสนอจากข้อมูลจริง ไม่ใช่เรื่องแต่งหรือคิดขึ้นจากจินตนาการ มีลักษณะเป็นข้อเขียนขนาดสั้นมีความยาวตั้งแต่ห้าร้อยคำจนถึงหลายพันคำ

1.2 วัตถุประสงค์ของ บทความ มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ในการเขียนบทความมีอยู่หลายประการ อาทิ

- เพื่อให้ผู้อ่านได้รับ ความรู้ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
- เพื่อให้ผู้อ่านได้รับ ข้อเท็จจริง เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
- เพื่อให้ผู้อ่านได้รับ ข้อคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
- เพื่อให้ผู้อ่านได้รับ แนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
- เพื่อให้ผู้อ่านได้รับ วิธีการแก้ปัญหา เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
- เพื่อให้ผู้อ่านได้รับ ข้อคิด เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

- เพื่อให้ผู้อ่านได้รับ แรงบันดาลใจ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
- เพื่อให้ผู้อ่านได้รับ ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
- เพื่อให้ผู้อ่านได้รับ ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

1.3 ลักษณะของบทความที่ดี เป็นอย่างไร

บทความที่ดี คือบทความที่สามารถสื่อสารกับผู้อ่านได้อย่างชัดเจน ตรงประเด็น เนื้อหาที่น่าสนใจ เสนอน่าสนใจ การใช้ภาษาสั้นกะทัดรัด การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างสอดคล้องกลมกลืน

กล่าวคือ มีลักษณะที่สำคัญต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- มีเอกภาพ (unity)
- มีสัมพันธภาพ (connectivity)
- มีความถูกต้อง (accuracy)
- มีความกระจ่าง (clarity)
- มีความกะทัดรัด (conciseness)
- มีความต่อเนื่อง (continuity)
- มีการให้ความรู้ (knowledge)
- มีความคงเส้นคงวา (consistency)
- มีการใช้ภาษาที่เหมาะสม (language appropriateness)
- มีความน่าอ่าน (attractiveness)

1.4 บทความทั่วไป ต่างจาก บทความทางวิชาการ หรือไม่

บทความทั่วไป (general article) เป็นข้อเขียนที่นำเสนอแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในรูปแบบอิสระ ไม่เป็นทางการ ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน อาจนำเสนอเพื่อความบันเทิง เพื่อวิจารณ์เหตุการณ์ เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง หรือเพื่อให้ความรู้ บทความในลักษณะนี้เหมาะกับผู้อ่านทั่วไป หรือผู้อ่านนอกสาขาวิชา ซึ่งผู้เขียนอาจนำบทความทางวิชาการมาเรียบเรียงใหม่ให้อ่านและเข้าใจได้ง่าย หรืออาจเป็นข้อวิพากษ์เพียงบางประเด็นที่คนทั่วไปให้ความสนใจ

จะมีส่วนประกอบดังนี้

- ชื่อเรื่อง (title)
- ส่วนเกริ่นนำ หรือ คำนำ (introduction)
- ส่วนเนื้อเรื่อง (body) ซึ่งสามารถแบ่งเป็นส่วนย่อย 3 ส่วน ได้แก่
ส่วนย่อยที่ 1 ปูพื้นฐานความรู้แก่ผู้อ่านในเรื่องที่จะกล่าวถึง

*** ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี

*** 120 ม.7 ซ.เทศบาล6 (บางนางเกรง) ถ.สุขุมวิท ต.บางด้วน อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

*** โทรศัพท์ ::: 0 2756 4971-80, โทรสาร ::: 0 2384 7063, เว็บไซต์ ::: <http://www.mmtc.ac.th>

ส่วนย่อยที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล ได้แย้งข้อเท็จจริง ใช้เหตุผล หลักฐานเพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้อ่าน

ส่วนย่อยที่ 3 เสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้เขียนต่อประเด็นที่นำเสนอ

- ส่วนสรุป (summary) สรุปจุดยืนของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ
- ข้อมูล / เอกสารอ้างอิง (references) (ถ้ามี)

บทความทางวิชาการ (academic article) เป็นข้อเขียนเชิงสารที่ผู้เขียนตั้งใจหยิบยกประเด็นหนึ่งในแวดวงวิชาการขึ้นมากล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หรือวิพากษ์ทัศนะหรือแนวคิดเดิม และ/หรือนำเสนอและเผยแพร่แนวคิดใหม่ ๆ เพื่อมุ่งให้ผู้อ่านเปลี่ยนหรือปรับแนวความคิดเดิม มาสู่แนวความคิดที่ผู้เขียนนำเสนอ บทความทางวิชาการเน้นการให้ความรู้เป็นสำคัญ และจะต้องอาศัยหลักวิชา เอกสารอ้างอิง และเหตุผลที่พิสูจน์ได้ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้อ่าน

บทความทางวิชาการเต็มรูปแบบ จะมีลักษณะดังนี้

1. ชื่อเรื่อง (title)
2. บทคัดย่อ (abstract)
3. บทนำ (introduction)
4. การสำรวจวรรณกรรม (review literature)
5. การวางกรอบความคิด (conceptual framework)
6. การประยุกต์ / การนำเสนอแนวความคิดใหม่ / การพิสูจน์ข้อเท็จจริง ฯลฯ (application / proposal for new idea / proof etc.)
7. บทสรุป (conclusion)
8. เอกสารอ้างอิง (references)

2. การเขียนบทความ

2.1 ก่อนลงมือเขียน...คำนึงถึงสิ่งใดบ้าง

ก. คิดเป็นหรือยัง

การแสดงออกที่หลากหลายของคนเราแต่ละคน ไม่ว่าจะเป็นการกระทำ (doing) การแสดงอาการปฏิกิริยาต่าง ๆ (behaving) การพูด (speaking) การเขียน (writing) เริ่มต้นมาจากการคิด (thinking) คนที่มีความคิดเป็นระบบ มีความชัดเจนในเรื่องที่นำเสนอ ในเหตุผล และในจุดมุ่งหมายของการเขียน จะสามารถสื่อสารออกมาได้ตรงจุด ตรงประเด็น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง นักคิดที่ดีจะสามารถผลิตงานเขียนที่ดีนั่นเอง

*** ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี

*** 120 ม.7 ซ.เทศบาล6 (บางนางเกรง) ถ.สุขุมวิท ต.บางด้วน อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

*** โทรศัพท์ ::: 0 2756 4971-80, โทรสาร ::: 0 2384 7063, เว็บไซต์ ::: <http://www.mmtc.ac.th>

องค์ประกอบความคิดที่นักเขียนต้องมี คือ

- ความคิดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายการเขียนที่ชัดเจน ก่อนลงมือเขียน ผู้เขียนควรเริ่มต้นด้วยการตอบคำถามตามหลัก 5 W 1 H นั่นคือ
  - Who – จะเขียนให้ใครอ่าน
  - What – จะนำเสนอเรื่องอะไร
  - Where – จะนำลงเผยแพร่ที่ไหน
  - When – จะนำลงเผยแพร่เวลาใดจึงเหมาะสม
  - Why – จะนำเสนอเรื่องนี้ทำไม
  - How – จะนำเสนอเรื่องนี้อย่างไร

- ความคิดในการนำเสนอเนื้อหาที่คมชัด ผู้เขียนควรมีความคิดอย่างเป็นระบบในลักษณะต่าง ๆ อาทิ
  - มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ (creative thinking) ผู้เขียนต้องสามารถหาประเด็นใหม่ ๆ เพื่อมากำหนดหัวข้อที่น่าสนใจในการเขียน
  - มีความคิดเชิงวิเคราะห์ (analytical thinking) ผู้เขียนต้องสามารถสืบค้นข้อเท็จจริง ติความ จำแนกแยกแยะ และทำความเข้าใจข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลกับประเด็นที่นำเสนอ
  - มีความคิดเชิงมโนทัศน์ (conceptual thinking) ผู้เขียนต้องมีความคิดรวบยอด สามารถประสานข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่น่าสนใจได้ โดยไม่ออกนอกประเด็น
  - มีความคิดเชิงสังเคราะห์ (synthesis – type thinking) ผู้เขียนต้องสามารถหลอมรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องภายใต้โครงร่างใหม่อย่างเหมาะสมเพื่อสนับสนุนความคิดในประเด็นที่น่าสนใจ
  - มีความคิดเชิงวิพากษ์ (critical thinking) ผู้เขียนต้องสามารถท้าทาย และหาข้อโต้แย้ง ความคิด ข้อเสนอ หรือหลักปฏิบัติเดิมได้ เพื่อเปิดแนวความคิดสู่ทางเลือกใหม่
  - มีความคิดเชิงประยุกต์ (application thinking) ผู้เขียนต้องสามารถประยุกต์ ข้อเท็จจริง และแนวความคิดใหม่ที่น่าสนใจในเชิงนามธรรมสู่รูปธรรม เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

*** ศูนย์ฝึกพัฒนาวิทยากร

*** 120 ม.7 ซ.เทศบาล6 (บางนางเกรง) ถ.สุขุมวิท ต.บางด้วน อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

*** โทรศัพท์ ::: 0 2756 4971-80, โทรสาร ::: 0 2384 7063, เว็บไซต์ ::: <http://www.mmtc.ac.th>

ข. เขียนเป็นหรือไม่

ผู้จบการศึกษาแม้เพียงระดับประถมศึกษา ก็มีความสามารถพอที่จะอ่านออก-เขียนได้ แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนที่อ่านออก-เขียนได้นั้นจะ “เขียนเป็น” หรือ “เขียนแล้วคนอ่านรู้เรื่องตรงกับที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร”

การเขียน เป็นทั้ง “ศาสตร์” และ “ศิลป์” กล่าวคือ การเขียนเป็นศาสตร์ที่สามารถฝึกฝนกันได้ คนเขียนบ่อย ๆ เขียนมาก ๆ ข้อเขียนก็จะได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นโดยลำดับ นอกจากนี้การเขียนอยู่เสมอ ทำให้เราจำเป็นต้องเรียนรู้เทคนิคการเขียนที่ดีขึ้น งานเขียนก็จะมีศิลป์ มีสไตล์การเขียนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวมากขึ้น

การเขียนเป็นการสื่อสารที่ต้องกลั่นกรองทางความคิดมากกว่าการพูด เพราะเป็นการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษรเพียงเท่านั้น ไม่มีองค์ประกอบอื่น ๆ มาเสริมให้เข้าใจดังการพูด ผู้อ่านจะเห็นเพียงตัวหนังสือ และแปลความจากตัวหนังสือ ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องสื่อสารในรูปแบบและเนื้อหาที่ผู้รับสารจะสามารถเข้าใจได้ทันทีโดยไม่ต้องตีความ

ค. เขียนให้ใครอ่าน

ข้อเขียนที่ประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์แบบ ไม่เพียงแต่เป็นข้อเขียนที่เกิดจากความคิดที่กลั่นกรอง และตกผลึกเป็นภาษาเขียนที่สื่อความได้ชัดเจนสละสลวยเท่านั้น แต่ต้องเป็นข้อเขียนที่กลุ่มเป้าหมายได้อ่าน

ผู้เขียนที่ดีจึงต้องเป็นผู้ที่สามารถสื่อสารได้ตรงตามความมุ่งหมาย มีความชัดเจนในเนื้อหาสามารถทำให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้ส่งสาร ดังนั้นสิ่งที่ผู้เขียนจะต้องทำ คือ

■ รู้จักผู้อ่าน

การรู้จักผู้อ่านเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะผู้อ่านจะเป็นตัวกำหนดว่า มีความ “คุ้มค่า” ที่จะเขียนบทความนั้นขึ้นมาด้วยหรือไม่ ความคุ้มค่าดังกล่าววัดที่ความสำเร็จในการสื่อสารของผู้เขียนนั่นคือ การที่ผู้อ่านได้ “อ่าน” และ “เข้าใจ” ในประเด็นที่ผู้เขียนนำเสนอ การรู้จักผู้อ่านว่าเป็นใครจึงเป็นเรื่องจำเป็นก่อนที่จะกำหนดหัวข้อเรื่อง และดำเนินเรื่องที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสาร มิฉะนั้นการลงทุนลงแรงเขียน ก็ จะสูญเปล่าอย่างน่าเสียดาย

■ เขียนเพื่อผู้อ่าน

ข้อเขียนทางวิชาการจำนวนไม่น้อย ที่ผู้เขียนตั้งวัตถุประสงค์ในงานเขียน เพื่อแสดงภูมิปัญญาอันสูงส่งของตน โดยไม่ได้มุ่งสื่อสารกับผู้อ่าน และไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประโยชน์แก่ผู้รับสาร ข้อเขียน

*** ศูนย์ฝึกพาดิษยนาวี

*** 120 ม.7 ซ.เทศบาล6 (บางนางเกรง) ถ.สุขุมวิท ต.บางด้วน อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

*** โทรศัพท์ ::: 0 2756 4971-80, โทรสาร ::: 0 2384 7063, เว็บไซต์ ::: <http://www.mmtc.ac.th>

ดังกล่าวจึงกลายเป็นจดหมายที่ไม่ถึงมือผู้รับ และมักถูกจัดวางไว้บนหิ้งหนังสือ มากกว่าที่จะถูกแปรแนวคิดและเผยแพร่กระจายอย่างทั่วถึง

ผู้เขียนที่จริงจังจำเป็นต้องคำนึงถึงผู้อ่าน โดยต้องมีวิธีนำเสนอให้เรียงง่ายพอที่เขาจะรับได้ ไม่ซับซ้อนหรือยากต่อการเข้าใจ

■ ต้องมั่นใจให้ได้ว่า...มีผู้อ่าน

การที่เรามั่นใจว่า ข้อเขียนของเราได้ลงเผยแพร่ในสื่อใดสื่อหนึ่ง เราย่อมมั่นใจได้ในระดับหนึ่งว่าจะมีผู้อ่านจำนวนหนึ่งอย่างแน่นอน ตามกลุ่มเป้าหมายของสื่อ นั้น ตัวอย่างเช่น ถ้าข้อเขียนของเราได้ลงเผยแพร่ในสิ่งตีพิมพ์หรือเว็บไซต์ทางวิชาการ กลุ่มเป้าหมายก็คือ นักวิชาการ นักศึกษา และผู้สนใจในสาขาวิชานั้น แต่ถ้าข้อเขียนของเราได้ลงในเผยแพร่ในสื่อทั่วไป เช่น หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ กลุ่มผู้อ่านก็จะเป็นประชาชนหลากหลายอาชีพ อันเป็นเป้าหมายที่กว้างแต่ไม่เฉพาะเจาะ เป็นต้น ดังนั้นสิ่งที่เราควรคำนึงก่อนลงมือเขียนก็คือ “จะอย่างไร” ข้อเขียนของเรา จึงจะได้ลงเผยแพร่ในสื่อที่ต้องการ

งานเขียนหลากหลายประเภทเพื่อกลุ่มผู้อ่านต่าง ๆ กัน จำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายให้เหมาะสม เช่น บทความทั่วไป สื่อเป้าหมายน่าจะเป็น หนังสือพิมพ์ จุลสาร วารสาร นิตยสาร เว็บไซต์ยอดนิยมต่าง ๆ ส่วนบทความทางวิชาการ สื่อเป้าหมายควรจะเป็นวารสารที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเราควรเลือกและจัดลำดับความสำคัญ ความสนใจ หรือความเหมาะสมกับข้อเขียนของเรา

2.2 ก่อนลงมือเขียน...ทำอะไรบ้าง

ผู้เขียนจะต้องเตรียมความพร้อมก่อนลงมือเขียน ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจใช้เวลายาวหรือสั้นขึ้นอยู่กับว่าเรื่องที่จะเขียนนั้นยากหรือง่าย เช่น การเขียนบทความทางวิชาการอาจต้องใช้เวลายาวนานในการเตรียมข้อมูล แต่การเขียนบทความทั่วไปอาจใช้เวลาสั้น เพราะมุ่งเสนอความคิดเห็นของผู้เขียนเป็นหลัก การเตรียมความพร้อมที่ดีจะช่วยให้การเขียนของเราง่าย และประเด็นคมชัดขึ้น

ลำดับขั้นการเตรียมความพร้อมก่อนการเขียนบทความ โดยทั่วไป มีดังนี้

ขั้นที่ 1 การเลือกหัวข้อเรื่อง

ผู้เขียนจะต้องสามารถหาหัวข้อเรื่องที่ผู้อ่านสนใจและเป็นประโยชน์มานำเสนอ ข้อแนะนำในการเลือกหัวข้อเรื่อง มีดังต่อไปนี้

- เลือกเรื่องที่คุณมีความรู้ และความเข้าใจเป็นอย่างดี
- เลือกเรื่องที่คุณสนใจและชอบ

*** ศูนย์ฝึกพาณิชย์นาวี

*** 120 ม.7 ซ.เทศบาล6 (บางนางเกรง) ถ.สุขุมวิท ต.บางด้วน อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

*** โทรศัพท์ ::: 0 2756 4971-80, โทรสาร ::: 0 2384 7063, เว็บไซต์ ::: <http://www.mmtc.ac.th>

- เลือกเรื่องที่เหมาะสมกับผู้อ่าน
- เลือกเรื่องที่มีข้อมูลสนับสนุนเพียงพอ
- เลือกเรื่องที่เป็นเรื่องใหม่
- เลือกเรื่องที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจน

ขั้นที่ 2 การวางโครงเรื่อง

ผู้เขียนต้องวาดแผนที่นำทาง (โครงเรื่อง) ของเรื่องที่จะเขียนให้เรียบร้อยก่อนที่จะลงมือเขียน การวางแผนล่วงหน้าด้วยการเขียนเค้าโครงเรื่องก่อน จะประหยัดเวลาในการเขียนให้ดำเนินไปในทิศทางที่กำหนดไว้

โครงเรื่องที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ ดังต่อไปนี้

- อยู่ในขอบข่ายของชื่อเรื่อง
- ประเด็นหลักแต่ละประเด็น ต้องมีน้ำหนักความสำคัญใกล้เคียง หรือเสมอกัน
- มีลำดับความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันเป็นอย่างดี
- มีสาระสำคัญของเรื่องครบถ้วน

2.3 ลงมือเขียน...ทำอย่างไรบ้าง

ก. การเขียนเกริ่นนำ

การเขียนเกริ่นนำเข้าสู่ความในย่อหน้าแรก มีความสำคัญมากทั้งนี้เพราะเป็นการชักจูงความสนใจของผู้อ่าน เป็นการบอกให้ผู้อ่านทราบหรือเน้นความสำคัญของจุดมุ่งหมายที่เขียนเรื่องนั้น รูปแบบของการขึ้นต้นข้อความที่แนะนำ ได้แก่

- การใช้คำคม วาทะ ของบุคคลสำคัญในสังคม
- การใช้การเล่าเรื่อง ชั่ว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง
- การใช้นิยามศัพท์ เช่น ศัพท์เฉพาะ ศัพท์ทางวิชาการ
- การใช้การตั้งคำถามให้ผู้อ่านเกิดความฉงนสงสัย หรืออุกคึกเกี่ยวกับประเด็นที่ต้องการนำเสนอ
- การใช้ข้อความสั้น ๆ แบบกล่าวสรุป

ข. การเขียนเนื้อเรื่อง

- การเขียนประโยค ควรเป็นประโยคสั้นผสมเหตุผลผล มีเอกภาพ ใช้คำถูกต้องและเหมาะสม
- การเขียนย่อหน้า แต่ละย่อหน้าควรมีเพียงความคิดเดียว มีเอกภาพ สนับสนุนประเด็นหลัก เนื้อหาในแต่ละย่อหน้ามีความยาวเหมาะสม และไม่กว้างจนเกินไป

*** ศูนย์ฝึกพาดิษย์นารี

*** 120 ม.7 ซ.เทศบาล6 (บางนางเกรง) ถ.สุขุมวิท ต.บางด้วน อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

*** โทรศัพท์ ::: 0 2756 4971-80, โทรสาร ::: 0 2384 7063, เว็บไซต์ ::: <http://www.mmtc.ac.th>

- การลำดับเนื้อหาตามโครงเรื่อง เป็นเหตุเป็นผล ต่อเนื่องกันอย่างราบรื่น
- การใช้ภาษา โดยเฉพาะบทความทางวิชาการจะนิยมใช้ภาษาราชการ (formal language)

ค. การเขียนบทสรุป

เพื่อสรุปย่อแนวความคิดหลักที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ

ง. การขัดเกลามบทความ

เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและทบทวนความสมเหตุสมผล น่าเชื่อถือ น่าสนใจของข้อเขียน

การ “เขียนบทความ” เป็นสิ่งไม่ยาก แต่ “การเขียนบทความเป็น” ก็เป็นเรื่องที่ไม่ง่าย สิ่งสำคัญที่เราต้องมีคือ “การเรียนรู้” และ “ความพยายามไม่ย่อท้อ” เมื่อเราทุกคนจะสามารถเขียนบทความที่ดีได้ หากเราเรียนรู้ “ศาสตร์” และ “ศิลป์” ของการเขียนบทความและไม่ล้มเลิกการเขียนไปเสียกลางคัน ทั้ง ๆ ที่ความคิดที่เราพยายามนำเสนอ นั้น อาจเป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์อย่างมหาศาลต่อส่วนรวม

::: บรรณานุกรม :::

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2543. **เขียนบทความอย่างไรให้น่าอ่าน**. กรุงเทพฯ : ชัคเซส มีเดีย.

Success Media. 2547. **The Winner's companion**. [Online]. Available :

http://www.successmedia.com/main_product/sebook_success.htm.

*** ศูนย์ฝึกพัฒนาวิทยากร

*** 120 ม.7 ซ.เทศบาล6 (บางนางเกรง) ถ.สุขุมวิท ต.บางด้วน อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

*** โทรศัพท์ ::: 0 2756 4971-80, โทรสาร ::: 0 2384 7063, เว็บไซต์ ::: <http://www.mmtc.ac.th>